

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 19 september. H. Januarius.

17.00 u. Avondviering.

Zondag 20 september. Vijfentwintigste Zondag door het jaar.

11.15 u. Plechtige Hoogmis. Zlm. Frieda Van Looveren.

Zaterdag 26 september. HH. Cosmas en Damianus.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 h eucharistieviering

4e zondag van de maand om 9.30 h gebedsviering

3^e zondag van de maand koffie na de viering (niet in juli en augustus)

SINT JOZEF

* zaterdag 19 september om 18u eucharistieviering

* zondag 20 september om 11u45 eucharistieviering

* zaterdag 26 september om 18u eucharistieviering

* zondag 27 september om 11u45 eucharistieviering

VIERINGEN IN ONZE KERK

SINT ROCHUS

Zaterdag 19 september. H. Januarius.

08.00 u. Ochtendviering

17.00 u. Avondviering.

Zondag 20 september. Vijfentwintigste Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis . Jgt. Francis Carpriau en Paulien; Zlm voor Roger Neeckx en Jozephine Fombouts; Zlm. Mieke Knooren; Zlm. Lieve Goossens; Zlm. Maria Nelen en Zlm. José De Swert.

Maandag 21 september. H. Matteüs, apostel en evangelist.

08.00 u Ochtendviering

Dinsdag 22 september.

08.00 u. Ochtendviering

19.00 u Avondviering

Woensdag 23 september. H. Pius van Petrelcina.

8.00 u. Ochtendviering

19.00 u. Avondviering

Donderdag 24 september.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 25 september.

08.00 u. Ochtendviering

19.00 u. Avondviering

Zaterdag 26 september. HH. Cosmas en Damianus.

08.00 u. Ochtendviering

18.00 u. Kinder- en gezinsviering. Zlm. Eugeen Mampaey.

TEKST VAN WARD WENE ...

September herdenkingsmaand

In september worden al vele jaren hier in Antwerpen de bevrijdingsfeesten gevierd. Er waren dan ook heel wat activiteiten in al de Antwerpse districten. Er werden herdenkingen georganiseerd, stoeten, concerten, braderijen, sportmanifestaties, taptoes, vuurwerken, enz. Nu kan dit alles niet doorgaan wegens coronatijden, of toch veel soberder. Een show op ATV weegt niet op tegen al dit volksvermaak.

Als je zelf geen wereldoorlog hebt meegemaakt is het natuurlijk heel moeilijk om in te schatten wat de bevrijding toen voor de mensen betekende. Het was toch wel wat twee wereldoorlogen in een periode van 31 jaar. Dat wil zeggen dat er heel veel mensen in hun leven de twee oorlogen hebben meegemaakt. Ook op onze Deurnese gemeenschap hebben ze zwaar gewogen.

Op 4 augustus 1914 viel het Duitse leger België binnen. Vele Deurnenaars waren opgevorderd om aan de versterking van de forten rondom Antwerpen te werken. Deurne kende betrekkelijk weinig schade bij de intrede van de Duitsers. Antwerpen had veel meer geleden, van 7 tot 9 oktober was het onafgebroken gebombardeerd, gemiddeld vielen er soms 4 bommen per minuut of circa 8000 bommen in het totaal. Bij het naderen van de vijand hadden vele Deurnenaars de vlucht genomen naar Nederland. Anderen moesten naar het front, waren werkloos of werden naar Duitsland gevoerd om daar te werken. Tijdens de oorlog waren de beschikbare voedingsmiddelen schaars. Door de verwoesting van woningen en het aanslaan door de Duitsers was er ook woningnood. Het verenigingsleven werd tijdens de oorlog sterk geremd door de bezettingsomstandigheden en de vele afwezigingen, maar ook door de materiële ontberingen. Onze kerk had de oorlog goed overleefd, zelfs de klokken bleven in de toren.

Op het einde van de eerste wereldoorlog verlieten de verslagen Duitse troepen in november 1918 ons land. Het duurde verschillende maanden voor alle uitgeweken

Deurnese burgers weer terug thuis waren. Op 2 februari 1919 besliste het College van Burgemeester en Schepenen het feest van de bevrijding pas na de ondertekening van de vrede te vieren. Op 30 juni 1919 besliste de gemeenteraad op verschillende plaatsen in de gemeente vaderlandse vredesfeesten in te richten. Het eerste had plaats op Kronenburg op 8 september. Dat feesten was een ontlasting na vier jaar lijden, geestelijke en materiële beproeving. Overal klonk toen de kreet: "nooit meer oorlog!" Men bouwde herinneringsmonumenten voor de omgekomen bewoners of vermisten, in Deurne aan het Sterckxhof, een witstenen monument ontworpen door Frans Jochems, in Antwerpen aan het stadspark. In Diksmuide werd de eerste IJzertoren gebouwd, begonnen in 1928, ingewijd op 24 augustus 1930 tijdens de 11^{de} IJzerbedevaart. Hij was 50m hoog.

Maar toch was het 22 jaar later weer van dat. Op 10 mei 1940 overstroomden de Duitse troepen weer ons land. In 1941 werd de gemeente Deurne afgeschaft en bij Antwerpen gevoegd.

Iedereen moest al zijn non-ferro materialen inleveren in de scholen. Op 25 mei 1943 ontving pastoor Holthof het bevel voor de inlevering van de drie klokken uit onze kerktoren. Ze werden met heel wat beschadigingen uit de toren gehaald en weggevoerd. Pastoor Holthof hielp tijdens de oorlog overal waar hij kon, hij schonk alles weg aan noodlijdenden en leed zelf honger. De processiegewaden en uniformen liet hij veranderen in kleedjes voor de communicantjes en kleding voor behoeftigen. Op 4 september 1944 kwam de zolang betachte bevrijding, een dag met uitgelaten vreugde en optimisme. De 11^{de} Britse pantserdivisie had de stad bevrijd. Maar nog diezelfde dag werd Deurne in rouw gedompeld door achtergebleven Duitsers, die aan de grens van Deurne met Borgerhout slaags waren geraakt met geallieerde soldaten en tientallen burgers die uit Antwerpen terugkeerden na de viering van de bevrijding en toevallig in het gevecht terecht kwamen. Er waren vele gekwetsten en doden, ook onder de burgers. Maar voor Antwerpen begint de ellende pas goed na de bevrijding. De Duitsers wilden verhinderen dat de haven kon gebruikt worden door de geallieerden. Zij zochten ook vergelding voor de zware Britse bombardementen op Duitse steden. En men zou Antwerpen en Deurne zwaar treffen. Toen begon de tragedie van de V-bommen, de V-1 en V-2. Een V-1 was een vliegende bom van 8,5m lang en bevatte 1000 kg springstof. Men hoorde ze aankomen. Ze werden gelanceerd vanop vaste basissen. V-2 was een ballistische raket van 13m lang. Ze kon gelanceerd worden vanop mobiele plaatsen. Ze was ontwikkeld door Wernher von Braun. Op 13 oktober 1944 valt de eerste V-2 in Antwerpen aan het museum van schone kunsten (Schildersstraat), de eerste V-1 op 26 oktober achter de Zoo. Voor onze parochie viel de eerste V- bom op 22 oktober in de Boterlaarbaan dicht aan 't Mestputteke. 19 V-bommen troffen onze parochie en zorgden voor 83 doden, 4 vermisten en 441 gekwetsten, 85 huizen werden vernield en 340 zwaar beschadigd, meerdere werden meer dan ene keer getroffen. De bom in de Sint- Rochusstraat waarbij ook de kerk zwaar beschadigd werd viel op 31 oktober 1944 om 11u16, hierbij vielen ook 9 doden, 36 gekwetsten en buiten de kerk waren er ook nog 12 vernielde huizen. De kerk was zo zwaar geteisterd dat het onmogelijk was de eredienst er nog in te laten doorgaan. Dus werd er een noodkapel opgericht in de school in de Van den Hautelei. Maar de grootste catastrofe door de inslag van een V-2 gebeurde op 16 december 1944. De raket viel op een overvolle cinema Rex in Antwerpen op de Keyserlei, tijdens een vertoning van de film Buffalo

Bill met als trieste balans 567 doden en 291 gewonden. Tussen de bevrijding en maart 1945 zorgden de V bommen in Antwerpen voor 4200 doden en gewonden. Weet dat de Amerikanen hier dan nog 90% van de bommen uit de lucht haalden voor ze doel troffen. Op 6 november 1944 werd de slag om de Schelde gewonnen en op 28 november voer het eerste vrachtschip Antwerpen binnen. Toen was de grootste ellende voorbij.

De beproeving voor onze mensen, geestelijk en materieel, was toch minder zwaar geweest in de eerste wereldoorlog. Het militaire bezettingsregime was draaglijker, geen systematische terreur, minder deportaties, geen gaskamers en concentratiekampen. En weer overal vredes- en herdenkingsfeesten. In de nacht van 15 op 16 maart 1946 bliezen onbekenden de IJzertoren al op. Maar op 22 augustus 1965 werd de nieuwe al ingehuldigd. Men had er 13 jaar aan gebouwd, 84 m hoog.

Hoe absurd kunnen oorlogen zijn. De eerste wereldoorlog kostte aan 20 miljoen mensen het leven, de tweede aan tussen de 60 en 72 miljoen. En toch ging het maar door; Servië, Joegoslavië, Koeweit, Vietnam, Afganistan, Irak, enz... En dan spreken we nog niet over de wereldwijde terreuraanslagen, een viertal terroristische aanslagen op de ochtend van dinsdag 11 september 2001 door middel van gekaapte passagierstoestellen in het noordoosten van de Verenigde Staten, 2977 doden, Madrid 11 maart 2004, tien bommen in vier treinen, 191 doden, in Parijs op 13 en 14 november 2015, Bataclan en Charlie Hebdo, 138 doden, in Brussel op 22 maart 2016 op Zaventem en in het metrostation Maalbeek, 32 doden. En toch bleven en blijven mensen maar opkomen voor vrede in vredes- en anti-oorlogsbewegingen. Er kwamen vredestekens, een cirkel met een verticale streep in 't midden, van waaruit twee schuine strepen naar beide zijden lopen, een hand waar de wijs- en middelvinger een V- teken vormen, de andere vingers gebogen, een duif met een takje in de bek, vredesvlaggen in de regenboogkleuren. Op 21 september is het de internationale dag voor de vrede, uitgeroepen door de Verenigde Naties sinds 1981. In de katholieke kerk is al sinds 1967, 1 januari de dag van de vrede. Oorlogen en vredesbewegingen zijn tijdloos... En ook vandaag staan weer duizenden op straat in Wit Rusland voor vrede en gerechtigheid.

Vrede is een heilzame toestand van rust en harmonie zonder storingen twist of strijd. Een utopie ???

Ward Wené

HEILIGE PIUS X

VIERING MET ONZE EERSTE COMMUNICANTEN ...

Op zondag 6 september kwamen de communicanten samen met hun ouders naar de Hoogmis in Sint-Rochus. Ook de viering van de Eerste Communie, op 26 september, zal doorgaan in de kerk van Sint-Rochus, omdat deze kerk groter is dan de kerk van H.Pius X en het dus gemakkelijker is om voldoende afstand te houden.

Het werd een deugddoende viering en kinderen en ouders waren tevreden dat ze elkaar weer konden ontmoeten. Nu zal alles vlug gaan en kijken we uit naar de viering.

SINT-JOZEF

Afscheid

Woensdag 2 september kwamen familieleden en vrienden van mevrouw Gabriella Quaeyhaegens samen in onze kerk om afscheid van haar te nemen. Zij woonde tot voor kort in het Gitschotelhof aan de Lodewijk Van Berckenlaan in Borgerhout. Gaby of Bie heeft het niet altijd gemakkelijk gehad onder meer door de vroege dood van haar moeder. Zij werkte o.a. jarenlang in de bekende Antwerpse broodjeszaak Panachée. Jammer dat kanker op 76 jaar een einde maakte aan haar leven. Zij was een grote fan van Will Ferdy en dat was in de viering ook te horen met liedjes als "Belijdenis" en "Iedereen wil iemand zijn". Voorganger Pol Hendrix koos voor het evangelie de tekst uit Lucas 13, 10-17: de kromgebogen vrouw die door Jezus wordt genezen op een sabbat. Op het gedachtenisprentje vonden we een mooie verwoording van Toon Hermans:

Sterven doe je niet ineens,
Maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je.

Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt "ik ben wat moe."
Maar op een keer dan ben je aan
je laatste beetje toe.

Wij bieden haar familie namens de parochie onze christelijke deelneming aan en delen in het verdriet dat hen treft.

Afscheid

In volle coronatijd op 5 april 2020 overleed in het ziekenhuis Sint-Elisabeth in Antwerpen op 74 jarige leeftijd de heer Claude De Quick, weduwnaar van Rita Mayeres. Kinderen en kleinkinderen namen het initiatief om op zaterdag 4 september familie, vrienden en parochianen uit te nodigen voor een gedachtenismoment. Heel wat belangstellende mensen vonden de weg naar Sint-Jozef waar we coronaveilig luisterden naar mooie getuigenissen van dochter Veerle en zoon Steven, schoonzoon Peter en Charlotte namens de kleinkinderen.

Claude was bijzonder actief in onze gemeenschap. Hij schilderde destijds de pastoriewoningen, de weekkapel en was lid van Okra. Ten tijde van de toegankelijkheid van zaal Drakenhof op zondag verzorgde hij vaak de toogdienst samen met zijn echtgenote Rita, Silvia en Jan.

Uit de teksten in deze samenkomst bleek zijn liefde voor de zee, het slenteren op de dijk en een ijsje hoorde er heel vaak bij. Eclairs en gebak waren bij familiesamenkomsten nooit veraf.

Hij werkte destijds bij General Motors. Legendarische anekdotes waren ook de aankoop van zijn auto's, een witte Opel Corsa, nadien een blauwe al dan niet met medeweten van Rita. Soms was dan het huis op de Mortselsesteenweg al eens te klein en de auto ook.

Frie Weyns die het geheel rustig, deskundig en met tijd voor emoties aan mekaar praatte, las ook teksten van de zus van Rita, tante Ilse en van petekind Eva.

Nadien volgden ook nog getuigenissen uit het verenigingsleven. Claude was ook medeoprichter van Basketbalclub Drakenhof samen met Joris Meyvis en lid van G.M. Pistoolclub.

En ook de Nederlandstalige muziek vroeg van de aanwezigen een aandachtig oor. De Steen in een versie van Paul De Leeuw, Stilte na de storm door Kommil Foo, Bart Peeters, Will Tura en met de favoriete Schotse marsmuziek van Claude door The Brave, Pipes and drums eindigde de dienst ter herinnering aan een actieve persoon en fijne knuffelaar met lichtjes in zijn pretogen. Bedankt Claude dat we jou mochten leren kennen in onze parochie.

SINT ROCHUS

WE HEBBEN GELOVIG AFSCHEID GENOMEN VAN

Maria Nelen, weduwe van Urbain Anseel, geboren te Borgerhout op 4 februari 1926 en overleden te Wommelgem, WZC Wommelgheem, op 31 augustus 2020, ze woonde vroeger aan de Sint-Rochusstraat.

José De Swert, 'Joséke', weduwe van Henrik Van Moortel

geboren te Antwerpen op 13 oktober 1935 en

onverwacht te Deurne (AZ Monica) overleden

op 3 september 2020, zij woonde aan de Florent Pauwelslei 24 bus 8.

We bieden aan familie en vrienden onze innige deelneming aan.

EEN TEKST VAN ERNA VAN TICHEL ...

Jerusalema

Waarschijnlijk kent u hem al, dé tophit van het jaar 2020. Razendsnel heeft hij zich vanuit Zuid-Afrika over de hele wereld verspreid via de sociale media. Heel aanstekelijk op een beat waaraan je moeilijk kunt weerstaan. Een echt gossplied met weinig tekst maar dat je toch meesleept, dat je uitnodigt om met eenvoudige danspassen je over te geven aan het onweerstaanbare ritme van de muziek. In deze coronatijd gaat er zo'n positieve sfeer vanuit, het geeft je zo'n feel good gevoel dat in klinieken het medisch personeel er is gaan op dansen. In de Sint

Vincentiuskliniek in Antwerpen bracht het team van het OK (operatiekwartier) een echte performance.

Het is kenmerkend dat in moeilijke tijden er altijd opgewekte liedjes ontstaan.

Degenen die nu dansen op het ritme van Jerusalema stralen vreugde uit.

Vreugde, wie verlangt er niet naar?

Men koos als Europees volkslied de “ode aan de vreugde” uit de negende symfonie van Beethoven. En de Kerk wijdt een zondag aan de vreugde.

“Laetare” de vierde zondag van de vastentijd. Halvasten, men kijkt reeds vreugdevol uit naar Pasen. Paulus rekent in zijn brief aan de Galaten “vreugde” bij de vruchten van de Geest.

Maar kan je wel zelf kiezen voor vreugde? Waarom zijn sommigen altijd zo opgewekt? En lopen anderen erbij of ze gebukt gaan onder al het leed van de wereld? Is het enkel een kwestie van geaardheid of karakter? Kan je er zelf aan werken om die vreugde te bekomen? Vreugde is toch heel anders dan enkel plezier maken en genieten.

Ups en downs behoren nu eenmaal bij het leven en het gras is meestal groener bij de buurman. We weten toch dat de werkelijkheid doorweven is met geluk en ongeluk.

Heeft vreugde ook niet te maken met dankbaarheid? Dankbaar om wat je hebt gekregen en niet stil staan bij al wat je moet missen. En misschien vooral je niet laten meeslepen door angst. Om een cliché te gebruiken: angst is een slechte raadgever.

Vreugde, doet me ook denken aan een film uit de jaren '60. Naar een roman van de Griekse schrijver Nikos Kazantzakis verscheen Zorba op het witte doek.

Zorba is een eenvoudig maar wijs man. Wanneer al wat hij gepland heeft en geprobeerd op te bouwen, wanneer alles mislukt is, springt hij op en begint de sirtaki te dansen. Een geweldige ode aan de levensvreugde! Zorba laat zich niet verleiden tot negativiteit en angst, maar is dankbaar gewoon om het leven zelf. En...vertrouwen. Zoals in de sobere tekst van Jerusalema : “Waak over mij, ga met mij op pad.”

Erna.

NIEUWS VAN PETER GIJS UIT VENEZUELA ...

Ik ben altijd héél blij als ik nieuws hoor van Peter Gijs.

Hij is intussen ook op pensioen

maar hij blijft ook gewoon werken als Priester in Venezuela.

Het voorbije jaar is zijn moeder gestorven en zijn vader stierf twee jaar geleden. Ze zijn dus wel allebei oud mogen worden.

Hij heeft een héél sterke band met zijn familie maar Venezuela blijft hem aantrekken.

Hij is altijd een héél goeie vriend geweest van Wim Thys

die Professor was op Ufsia en ook op het seminarie van Antwerpen.

Ik heb samen met Wim op de banken gezeten op het seminarie

en ik ben ook altijd een héél goeie vriend van Wim geweest.
Hij stierf op vijftigjarige leeftijd.
Hij had een hartinfarct gehad maar was terug op de goede weg.
Ik was samen met hem op de Priesterraad
waar hij de rdnator was en na de priesterraad stonden we nog met drie,
de Wim, onze Bisschop Paul Van den Berghe en ik na te praten.
Hij was héél blij dat hij op de goede weg was
en dat hij langzaam terug aan zijn gewone werk begon.
Diezelfde avond, totaal onverwacht, is Wim gestorven.
Het is nu dertig jaar geleden
en daarom schreef Peter Gijs, vanuit Venezuela een artikel over Wim.

Hier de brief van Peter ...
Beste Vrienden,

een memorabele datum. Wim 30 jaar geleden gestorven! 6 september 1990.
Een man om nooit te vergeten!
Voor mij heeft hij enorm veel betekend in mijn jeugd en jonge jaren.
Ik ben hem heel dankbaar om zijn trouwe vriendschap en het speciale plaatske dat
hij voor mij in zijn hart gereserveerd had.

Hartelijke groet
Peter Gijs

Vandaag 30 jaar geleden gestorven. Ons moeder belde me toen om het droeve
nieuws mee te delen. Hij zou op 21 mei dit jaar 80 jaar geworden zijn. Ik mis hem
nog steeds. De Moeze van de scouts, Prof aan het seminarie, elke zondagavond reed
ik met hem terug op naar Antwerpen. Mislezer op de parochie. Reismaat.
Persoonlijke vriend!

Peter.

Als antwoord schreef ik deze tekst naar Peter ...

Peter,
ik heb ook héél veel mooie herinneringen aan Wim.
Hij was toch een buitengewoon iemand.
Ik had nog bij hem gestaan met onze bisschop na de priesterraad
en diezelfde avond is hij gestorven.
Op het seminarie hadden wij onze kamer naast mekaar en ook
onze ouders kenden mekaar en hebben mekaar meermaals ontmoet.
Wat gaat de tijd toch snel !!!
Fons

En vandaag kreeg ik dit antwoord van Peter ...

Dag Fons,

de publicatie van de foto van Wim en mijn uitleg heeft heel wat reactie losgemaakt. Zo zie je hoe hij nog leeft in de harten van zoveel mensen.

Wim was een zeer bijzonder man. Onze levens kruisten zich op vele terreinen : bij de scouts, op de parochie op Sluis, op het seminarie, elke zondagavond reden we samen terug op naar Antwerpen babbelend en luisterend naar het radioprogramma van Lutgard Simons "Vragen staat vrij", samenkomsten en uitstappen en reizen van de vriendengroep van de ex-scouts. Hij nodigde mij uit als compagnon voor een conferentie over de 13 avonden in het bisdom Antwerpen naar Muenster. Hij nam me mee naar Parijs bij het bezoek aan Levinas en de Sorbonne met zijn groep filosofen van de Ufsia. En zoveel kleine dingen meer die voor mij een grote betekenis blijven behouden. Ik weet dat hij een goede vriend van je was Fons, van op het seminarie en samen priestergewijd. Ik vergeet hem nooit.

En zo vergeet ik ook jou nooit, Fons. Want ook jij hebt een speciale plaats in mijn hart. Een hart vol dankbaarheid om je gastvrijheid, jouw enthousiasme en opgewektheid, je trouwe vriendschap, je steun. De tijd in Geel-Elsom was voor mij een heerlijke tijd. Daar is mede het fundament gelegd van mijn pastoraal engagement. Je bent een aanstekelijke priester. Ik zie je graag en ons moe en ons va hadden geweldig graag met jou te doen. Ook met Wim. Ge moet nu niet dood zijn om dat ook eens te zeggen hé Fons.

Nog de allerbeste groeten en tot verder nieuws.

NOTA ...

Ik weet natuurlijk ook dat jullie Wim nooit hebben gekend maar ik geef hier dat bericht over hem omdat het wel een héél bijzondere man was. Dertig jaar geleden is hij gestorven maar voor velen blijft hij nog héél nabij !!!